

РЕШЕНИЕ

№ 4094

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3508** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. В. Б. (М. V. B.), гражданин на Република Турция, чрез адвокат С. К. срещу писмен отказ за влизане в страната № 0125923017183 (с допълнителен рег. № 380) от 03.03.2020 г., издаден от Г. Т. – контролиращ служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А..

В жалбата се иска отмяна на оспорения акт, незаконосъобразен. Посочва се, че чуждестранният гражданин притежава валидна виза за тип С за влизане и пребиваване на територията на Република България със срок до 15.12.2023 г., която не е анулирана. Инвокирани са доводи, че оспорения отказ е издаден в нарушение на административно-производствените правила, защото в него като единствено основание за постановяването му е посочен чл. 21а от ЗЧРБ, като същевременно не му е връчено заповед или друг акт, с който той е включен в списъка на нежеланите чужденци. Не е посочена също и причината, поради която Б. е включен в този списък. Твърди се, че не е посочена на основание на коя от хипотезите на чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ е извършено включването на чужденеца в процесния списък, което на практика лишава оспорения отказ от мотиви. В подкрепа на релевираните аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт е цитирана практика на ЕСПЧ и на Върховния Административен Съд.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Упълномощеният от него адвокат К. поддържа жалбата, като излага допълнителни доводи. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени съображения.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юриконсулт Н. оспорва жалбата. Представя допълнителни писмени бележки и доказателства.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Видно от докладна записка рег. № 3282р-2354 от 24.01.2023 г. (л. 23-25), съставена от Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция” до Министъра на вътрешните работи, е предложено включването на чуждестранни граждани, между които и М. В. Б. (М. В. В.), гражданин на Република Турция в информационния масив на нежеланите в страната чужденци. В документа е посочено, че по отношение на тези лица съществуват данни за ангажираност към незаконна дейност, изразяваща се в извършване на незаконно въвеждане на трети лице в страна през българо-турската граница и извеждането им през българо-сръбската граница.

С писмо рег. № 5364р-3026 от 06.02.2023 г. (л. 26) Директора на Дирекция „Миграция” – МВР е уведомил Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция”, че докладна записка рег. № 3282р-2354 от 24.01.2023 г. е утвърдена от Министъра на вътрешните работи и по отношение на посочените в докладната записка чуждестранни граждани са издадени карти за ограничение, съгласно чл. 21а от ЗЧРБ.

Вземайки предвид наложеното ограничение за влизане в страната, изразяващо се във включването на М. В. Б. в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ, Г. Т. – контролиращ служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А. е издал оспорения административен акт. Отказът е връчен на жалбоподателя на 03.03.2023 г., заедно с препис от Протокола за запознаване с контрола на втора линия.

Със заповед № 3282з-938/20.04.2015 г. на Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция”, Г. Т. е бил назначен на длъжност старши полицаи в 02 група ГКПП Капитан А..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е съобщен на оспорващия лично на 03.03.2023 г. Жалбата е подадена директно в Административен съд – [населено място] по пощата, като видно от положеното писмо на пощенския плик, това е станало на 17.03.2023 г. т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган – контролиращ служител в Главна дирекция "Гранична полиция". От посочената по-горе заповед № 3282з-938/20.04.2015 г., се установява, че Г. Т. е бил назначен на длъжност старши полицаи в 02 група ГКПП Капитан А., т.е. същият е бил допуснат до самостоятелна работа за извършване на гранични проверки и работа с гранични печати и АИС „Граничен контрол“. Така той се явява орган за граничен контрол, според чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ. Следва да се подчертае, че съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1492 от 4.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за

влизане или наличието на забрана за влизане на гражданин на трета страна в Република България, полицейските органи съставят "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната", копие от който се съхранява на ГКПП, и обработват документите на лицето в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Т.е. в настоящия спор Г. Т., като служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, оправомощен да извършва гранични проверки на ГКПП Капитан А., е упражнил това си правомощие, след извършване на проверка в информационните масиви, при която е констатирано, че Б. е с наложена забрана за влизане в страната, поради включването му в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ.

Като основание за издаването на процесния отказ е посочено вписаната забрана в националния списък по чл. 21а от Закона за чужденците в Република България. От приложените към делото доказателства – данните от извършената проверка от ответника в АИС "Граничен контрол" и описаните по-горе писмо и докладна записка, се установява, че на 24.01.2023 г. Министърът на вътрешните работи е упражнил правомощието си по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ и е утвърдил съставената от Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция“ докладна записка, с която е предложено включването на няколко чуждестранни граждани, между които и жалбоподателя в информационния масив на нежеланите в страната чужденци, поради наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ – наличие на данни, че извършват незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави.

Дейността по вписване в ограничителния списък по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ е различна по правната си същност от ограниченията по чл. 44 от същия нормативен акт. При издаване на отказа за влизане в страната, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, поради което при наличие на основанията по чл. 21а от ЗЧРБ, същият е задължен, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията да състави Единен стандартен формуляр по образец, копие от който остава на съхранение в ГКПП. Не подлежат на проверка за законосъобразност в настоящото производство, посочените основания в предложението на Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция“, за включване на жалбоподателя в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ на нежеланите чужди граждани, включително и продължителността на наложеното ограничение. В този смисъл е и практиката на ВАС, по тълкуването и прилагането на чл. 21а от ЗЧРБ (Решение № 4825 от 9.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 810/2023 г., IV отд.).

По изложените съображения съдът намира, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Б. (М. V. B.), гражданин на Република Турция, чрез адвокат С. К. срещу писмен отказ за влизане в страната № 0125923017183 (с допълнителен рег. № 380) от 03.03.2020 г., издаден от Г. Т. – контролиращ служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.